

Чырвоная Зьмена

№ 66 (1335) | НЯДЗЕЛЯ, 22-га сакавіка 1931 г.

**ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЭТА РА-
БОЧА-СЯЛЯНСКАЯ МОЛАДЗІ**
Орган ЦК Менгаркому ЛКСМБ
УМОВЫ ПАПІСІ:
1 месяц : : : 30 кап.
3 месяцы : : : 90 :
6 месяцаў : : : 1 р. 80 :
1 год : : : 3 р. 60 :
АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25,
сэкрэтарыят—12-19.
АДРАС НАПІСЬ:
Комсамольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВYДАНЬНЯ Х.

Конт. асобнага № 2 кап.

Хваля протэстаў і абурэньняў

ХАРКАЎ, 20.— 3 розных раёнаў Украіны паступаюць весткі аб масавых протэстах працоўных супроць замаху на забойства гандлёвага прадстаўніца СССР у Японіі—тав. Анкіева. У сваіх рэзольцыях рабочыя і колгаснікі заклікаюць, што прыкладуць усе сілы да выканання пляну сацыялістычнага будаўніцтва і гатовы даць адпор усім ворагам СССР.

Сутычка рабочых з нац соцыялістамі

БЭРЛІН, 20.— У ваколіцах Магдэбурга рэвалюцыйныя рабочыя далі адпор атраду нацыянал-соцыялістаў, прычым 6 нацыянал-соцыялістаў пажыла паранены. Паліцыя арыштавала 27 рабочых. У горадзе Гельфінген, пры крывавай сутычцы ў сувязі з нацыянал-соцыялістычным мітынгам, паранена 12 нацыянал-соцыялістаў.

Юнкор-- ударнік-- арганізатар

Рэканструкцыйны перыод, перыод шпаркіх тэмпаў сацыялістычнага будаўніцтва высуае перад рабсёлкарам-юнкарам зусім новыя задачы, прадстаўляе новыя запатрабаванні.

Рашуча выкрываючы права-опартуністычную тэорыю і практыку, галоўную небяспеку на гэтым этапе і "левыя" загубы, ва якімі-б шыльдамі яны ня хаваліся, друк у штодзённай барацьбе канкрэтнымі справамі наблізае масы на барацьбу за ленінскую лінію партыі.

Зараз маюць быць фіксатарам. "Божны рабсёлкор-ударнік, кожны ударнік—рабсёлкор"—такі лёзунг дна. Пролетарскі друк і рабсёлкараўскі рух увайшлі ў новы этап свайго развіцця, калі перад імі, як ніколі пуката вызначаюцца задачы быць ня толькі масавым агітатарам і прапагандыстам, але і масавым арганізатарам. Гэта задача паступова знаходзіць свай вырашэнне.

Організоўваемыя дружнай марапрыемства і рэйды, перабудова ўсёй работы ў адпаведнасці з галоўнымі задачамі дна—зьяўляюцца канкрэтнымі ажыццяўленьнем гэтай задачы. 10-годдзе "Чырвонай Зьмены", адной з старэйшых комсамольскіх газет, адзначаюцца канкрэтнымі справамі ўпартай арганізатарскай дзейнасці газет і юнкураў.

Балым паходам за спецыялізацыю рабнаў, спецыялізаванымі брыгадамі, арганізацыяй скразнога конвойеру якасці і радам іншых канкрэтных мерапрыемстваў, "Чырвоная Зьмена" паказвае сваю ролю, як арганізатара мас у ажыццяўленьні задач партыі і ўлады.

Усебеларуская рабсёлкараўская нарада да якой зараз разгортваецца падрыхтоўка, павінна будзе правесіць працу і барацьбу намага друку, выявіць наколькі ён наблізае масы і кіруе імі.

Надзеі апошніх дзён сведчаць аб тым, што кіраўніцтва рабсёлкараўскага руху знаходзяцца ў неадвальна-чым становішчы.

Зьяшчаемыя сёння матар'ялы дукорскай справы сведчаць аб тым, што праца часткі рабсёлкараў, адарваная ад канкрэтных бал-ных спраў, без патрэбнай дапамогі і вучобы--сустрэкае вялікія цяжкасці.

Карыстаючыся нелахопамі і слабасцю асобных рабсёлкараў, глушыцца самакрытыкі імянуцца апорчыць рабсёлкараў, задушыць правы самакрытыкі і гэтым разбіць асноўныя прынцыпы большавіцкага друку.

Рашуча змагаючыся з усімі імкненнямі душыць самакрытыку і цываць юнкураў неабходна і надалей змагацца за чыстагу рабсёлкараўскіх і юнкураўскіх шэрагаў за юнкура-арганізатара, ударніка сацыялістычнага будоўлі.

БУРЖУАЗІІ І ЯЕ ПРЫСЛУЖНІКАМ НЕ СУПЫНІЦЬ НАРАСТАЊНЕ РЭВОЛЮЦЫЙНАГА РУХУ

Комсамол Нямеччыны—баявы атрад КІМ'у пад сьцягам Комінтэрну больш рашуча будзе змагацца за канчатковую перамогу сусветнай пролетарскай рэвалюцыі

Соцыял-жандары забаранілі 6-ты зьлёт комсамолу Нямеччыны

На 5 красавіка 1931 году комсамол Нямеччыны быў прызначан 6-ты ўсянямецкі зьлёт. Аднак, начальнік паліцыі, соцыял-фашысты Гржэвінскі, забараніў правесці гэты зьлёт.

Эканомічны крызіс у Нямеччыне і ўздым рэвалюцыйнага руху ўсё больш расістае на капіталістычным лад. З кожным днём узнікаюцца рэвалюцыйны рух рабочае вліссы ў тым ліву і працоўнай моладзі. Рэвалюцыйная настрайваецца рабочай моладзі выяўляецца ў пасьпехах комсамолу Нямеччыны, армія якога дасягнула 40 тысяч чалавек. На малым дасягненьнем у барацьбе комсамолу Нямеччыны зьяўляецца і тое, што комсамольская газета "Юнг Гард" пачынае выходзіць штодзённа.

Рост рэвалюцыйнага руху пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі, разам з пасьпехамі ў класавай барацьбе комсамолу—дзяржаўны апарат Нямеччыны, які ўсё больш фа-шызаецца імкнецца задушыць пры дапамозе тэрору, жорсткіх распраў і г. д.

Комсамол Нямеччыны не забыўся пра крывавае расправа над комсамольцамі ў час правядзеньня 5-га юнацкага дня ў мінулым годзе. Ахвяры гэтага дня, які і шматлікія ахвяры барацьбітоў за рэвалюцыю, запісаны ў гісторыю комсамолу.

Буржуазія і яе службы соцыял-фа-шысты рыхтуюць новыя расправы над рэвалюцыйнымі рабочымі і мо-ладзёзью. Забарона гэтага дня зьяў-ляецца ня толькі забаронай выступ-леньня комсамолу і рэвалюцыйнай мо-ладзі Нямеччыны супроць буржуазіі і яе прыслужнікаў, але і забаронай вы-ступленьня рэвалюцыйнай моладзі ў абарону СССР супроць хлусьні, якую вядуць капіталісты пра Са-вецкі Саюз.

Гэта забарона, як і ўсякія спро-бы задушыць рэвалюцыйны рух, выявіла яшчэ большую нянавісьць да буржуазіі, да ладу рабаўласні-каў, яшчэ больш агуртуе комсамол Нямеччыны пад сьцягамі Комінтэр-ну і КІМ'у для барацьбы за пера-могу сусветнай пролетарскай ре-валюцыі.

Комсамольцы Савецкага Саюзу адказваюць бурнымі протэстамі су-проць забароны 6-га ўсянямецкага зьлёту комсамолу. Яны адказваюць на гэта яшчэ большым умацень-нем сацыялістычнага будаўніцтва ў Савецкім Саюзе, умаценьнем ін-тэрнацыянальнай сувязі.

Менскія комсамольцы, якія ўсту-пілі ў сацыялістычнае снаборніцтва з комсамолам Лейпцыгу, павінны яшчэ больш умацніць работу па рэалізацыі сацыялістычнага дагавору паміж комсамольцамі Менску і Лейпцыгу.

"Аграрная" канфэрэнцыя анты-савецкай пропаганды

ВЕНА, 20.—Заклучае пасе-джаньне "аграрнай" канфэрэнцыі, як і папярэдняй, арка выявіла неантиса-вецкі характар. Аўстрыйскі дэлегат ня ськрываючы антысавецкае лязо прасэктываных мер, заявіў, што "ра-сійская небяспека ў ваны канцоў аб'яднае Сярэдняю Эўропу". Прапа-

нова гэтага дэлегата аб вывучэньні ўплыву СССР на гаспадарку Сярэ-дняй Эўропы перадава ў камісію. У вогуле канфэрэнцыя вылілася ў ан-тысавецкую прапаганду буйных аг-рарыяў, у спробы стварыць экано-мічны антысавецкі блэк у Эўропе.



"Казакі" соцыял-фашыстага Плейснера ў паходзе...

Паліцэйскі вобвыск у памяшканьні друкарні камуністычнай газэты

БЭРЛІН, 20.—Паліцыя у Эрфур-це зрабіла вобвыск у памяшканьні, дзе знаходзіцца друкарня мясцовай камуністычнай газэты, і ўсіх супра-поўнікаў камітэту партыі, рэдакцыі

і друкарні ўзялі ў паліцэйскіх уз-дэум. На паведамленьні паліцыі вобвыск зроблены ў сувязі з вы-крыцьцём уяўнага складу зброі, які вібыта належаў кампартыі.

Зьезд ударнікаў палёў колгасных

* На зьезд прыехала 400 дэле-гатаў.

Іх асаблівасці—не высковая сьвіт-ка, кашушок, сялянская барада, іх асаблівасці ў тым, што яны пера-



Дэлегат зьезду ЮФФЭ—
колгас "Ботвін" Слуцкага р-ну

давыя байцы за сацыялістычную перабудову вёскі, што яны вразуме-лі генэральную лінію партыі, і ня толькі зразумелі, а штодня прако-дзіць яе ў жыццё. Яны—гэта тыя сотні беднякоў, сарадыкоў, аб якіх гаварыў тав. Сталін, што ня толькі мы, кваліфікаваныя большавікі, а сотні колгаснікаў будуць самі агітаваць за колгасам.

На ранішнім паседжаньні 21-III зьезд заслухаў даклад сэкрэтарна ЦК КМ(б)У, тав. Шаранговіча, аб міжнародным становішчы і задачах соц. будаўніцтва.

—Калі параўнаць становішча ка-піталістычнага сьвету з Савецкім Саюзам,—гаворыць т. Шаранговіч—дык нехта ня бачыць, як хутка мы расьнем, якімі магутнымі тэмпамі праходзіць будаўніцтва пачігодкі ў 4 гады.

Без анадзейна хвораму дэкта-ры рацьц улічываць сябе ў тым, што ты зусім здаровы. Гэта дапа-магае. Хворы робіцца больш упеў-неным. Капіталістыка карыстаюцца гэтым медычным сродкам. Яны гі-нуць у хвалях крызісу і крычаць аб тым, што крызіс выпадковы, часовы.

Мільёны пролетараў працуюць у печалавечых умовах жудаснай эк-сплёатацыі, мільёны беспрацоўных скуты вайдамамі жудаснага зьдзеку і голаду.

Далей тав. Шаранговіч спыняе-ца на тых вялікіх процэсах, якія адбываюцца ў Савецкім Саюзе.

— У справе сацыялістычнай перабудовы вёскі мы дасягнулі значных пасьпехаў. Ад таго як мы будзем працаваць у колгасе, ад таго як мы здохсем выканаць ускладзеныя на нас задачы, у знач-най частцы залежыць і тэмп далей-шага росту колгасаў.

Сёння канфэрэнцыя маладых б даўнікоў Конфэрэнцыя баявой праверкі

Сёння пачынае сваю працу Мен-ская агульна-гарадская канфэрэн-цыя маладых будаўнікоў. Асноўная мэта канфэрэнцыі—высьветліць стан падрыхтоўкі да будаўнічага сэзону, разгартуць паход за тэхніку на бу-даўніцтва, скарыстаўшы метад са-снаборніцтва ва ўсіх яго формах.

Высунутая "Чырвонай Зьменай" прапанова разгартуць вытворчыя манэўры на будаўніцтва, як адну з вышэйшых форм сацыялістычнага снаборніцтва, канкрэтна выявілася ў працы комсамольскіх калектываў. На дзвёх пабудовах Белдзяржбуда-б-ляньня—абутковай фабрыкі і Дому ДПУ—авяшчаны манэўры. У выніку манэўраў арганізаваны плянава-операцыйныя групы, вы-працоўваюцца плыны работ на кожны дзень і для кожнай брыгады, арганізаваны кантрольныя дошкі, дзе асьвятляюцца ход манэўраў.

Прапанова "Чырвонай Зьмены" была падхоплена адразу. Канкрэ-тнае правядзеньне ў жыццё гэтай справы забяспечыць пасьпяховую падрыхтоўку да будаўніцтва.

Асаблівую ролю адыгрываюць вытворчыя манэўры на старых об-ектах. Тут стаіць задача—здаць сьвязчасова пабудовы ў карыстаньне з тым, каб можна было пачаць бу-даўніцтва новых аб'ектаў.

Конфэрэнцыя будаўнікоў павінна будзе намяціць далейшыя шляхі па разгортваньню манэўраў на будаў-ніцтва, каб вопыт сацыялістычнага снаборніцтва знайшоў тут як мага большае прымяненьне. Конфэрэнцыя павінна сказаць сваё слова па пы-таньні стандартызацыі будаўніцтва і разгортваньні далейшай работы па аўладаньню тэхнікай.

Адначасова з гэтым, неабходна будзе правесіць становішча пад-рыхтоўкі кадраў для будаўніцтва, а таксама ход зімовага набору ў будучы.

Конфэрэнцыя будаўнічай моладзі вытворчай трыкота баявой гатоў-насьці да сэзону. Гэта трыкота на-вінна даць моцны штуршок раз-гортваньню будаўнічага сэзону.

С. К.

Лятуноў—да адказнасьці

Некаторыя пабудовы Белбудкан-торы ня могуць разгартуць працу, бо не хапае тэхнічных надраў. Надзвычайна балюча адбіваецца на будаўніцтва лятуныства некаторых тэхнічных працаўнікоў. Так, на-прыклад комсамольцы Ізрайцель і

Белжоская былі закантрактаваны на Белбудкантораў, скончыўшы тэх-нікум, аны наступілі ў іншыя бу-даўнічыя канторы. Гэтым самым аны зрываюць будаўнічыя работы.

Б.

ПРАВЕРЫМ СВАЮ ГАТОЎНАСЬЦЬ ДА СЯЎБЫ

Пробным выездам у поля—дамагчыся організації соцен
новых колгасаў і тысяч новых колгаснікаў—баявая задача
ленінскага комсамолу

3 БЛЕК-НОТУ БРЫГАДЗІРА

Я. Бабіцкі

БЫЦЬ УДАРНИКАМИ У ПОЛІТВУЧОБЕ

Комсамольці і беспартійная мо-
ладзь, якія працуюць на ільнава-
дзі, ня могуць наведваць гурткі і

„Вясна яшчэ далёка...—насыпеем“

Раёны, да якіх адыходзяць сельсаветы былога Луналаўскага раёну, асабліва Дрыбінскі, павінны пры-

навінни мобілізуваць широкія маси
солгасників, бідняків і середняків
на лепшую падрыхтоўку і правя-
дзеньне высеньняў сяўбы, на рашу-
ную барацьбу з кулацтвам, права-
партуністычнай практыкай і стаў-
кай на самадзельную падрыхтоўку
высеньняў слубы, разгрукі ма-
савую працу на ўдзягненню бяд-
няцка-середняцкіх гаспадарак у кол-
асы і 100-процэнтнаму выкажанню
пляннаў кантрактацыі яравога
пасеву.

Брыгадзір С. Саўрэй.

Кіраўніцтва няма

Ня глядзячы на пастанову Х з'езду ЛКСМБ і IX УсеЛКСМБ аб ліквідацыі політлітписменнасці камсамол у 6-месячны тэрмін, Касыцюковічкі райком камсамолу ў гэтым напрамку яшчэ нічога не зрабіў. Райком ня даў яшчэ паказанняў у дачыні аб арганізацыі політгурткоў, аб тым, каб увязваць іх работу з групальна-політычнымі задачамі, якія зараз пастаўлены перад камсамалам. Ніводная дэўка яшчэ на сёння не атрымала літаратуры, па якой камсамольцы змоглі-б павышаць свой політгуртэровы.

A. R.

ВЫГНАЦЬ З КОМСАМОЛУ

Спочатку зимовага періоду політвучоба ў Тальскай комсамольскай чэбцы (Любанскі раён) пачыналася разгорткацца. Былі створаны гурты багучай політыкі, якімі былі ахоплены амаль усе комсамольцы. Але, прычыны дрэннага кіраўніцтва гурткамі, апошнія не змагі разгарнуць сваю работу. Райком ЛКСМБ на гэта не звярнуў увагі. Акрамя партушчынства адносіна да кіраўніцтва політвучобай, зьявілася несазькі комсамольцаў, якія імпульс сарваць політвучобу, „Нам політвучоба не патрэбна. Для чаго нам вучуваць рашэньні зьездаў комсомолу і партыі“, — так заклікі комсамольцы: Каратчэня Гаўрыла, Сянцэня Янка і Кошка Сяргей. Гэтыя комсамольцы замест таго, каб тасьціць на політгурток, ідуць на зачорку і займаюцца пянкамі.

Баброўскі.

НЯ СПЫНІЦЬ МАГУТНАЙ ХВАЛІ САМАКРЫТКІ

Дукорская справа—клясычны прыклад опартуністычнай практыкі, заціску самакрыткі, цікавання юнкураў і нерэагавання на сыгналы друку

Сьмілавіцкая арганізацыя комсамолу павінна стаць баявым атрадам Ленінскага комсамолу Беларусі

Ціха і спакойна ў Сьмілавіцкім ёне. У Дукорскім сельсавеце тама спакойна і ціха. Чаго сьпяцца? Буды гнацца? Ды і сапраўды. Што дукарчанам таго, што па Савецкім Саюзе быў асабліва масавы прыліў у калгасы і калектывізацыя ў сярэднім сьлінула 35 проц., што на падставе разгортвання сацыялістычных тоўраў працы і барацьбы за лінію ртвы растуць новыя калгасы, пасьхова праводзіцца важнейшыя гаспадарча-політычныя кампаніі. Што дукарчанам да таго, што ў абвострай клясай барацьбе расьце новая дасная вёска, карённым чынам мільяёнда твар краіны.

Аб чым гавораць проанты?

Вы кажаце—клясавы вораг? У ворах яго, здаецца, зусім няма. І ня можа быць. Як там кляса—вораг, калі сэкратар сельскай

партыйнай ячэйкі, загадчык пошты Крэпскі кажа:

— Былыя жандары ў калгасе працуюць добрасумленна... А між тым па сельсавеце калектывізацыя дасягнула ўсяго 9 проц., галоўныя гаспадарча-політычныя кампаніі правалены, у сельсавеце пераважную сілу маюць кулакі, ільнязатойкі выкананы ўсяго на 25 проц. У калгасы прыняты ўсяго толькі дзьве гаспадаркі...—былога жандара і яго сваяка.

Партыйнае кіраўніцтва аддалося ў рукі кулаку і здала ўсялякія пошты.

Толькі тут пад дахам згніўшага мяшчанскага дабрабыту, пад кіраўніцтвам такой ячэйкі, дзе на чале стаў былы дваранін Крэпскі, магла зусім сьцёрчыся клясавая барацьба, магла выявіцца зусім іскравы пераплёт правай практыкі з „левымі“ сьправамі, мог выгадаваць тэрмін „савецкі кулак“ і маглі быць да-

ведзены пэўныя заданні да сьраднечных і нават бяднячых гаспадарак!

Толькі клясычная опартуністычная практыка магла дасьці да такога становішча калектывізацыі і ўсе важнейшыя гаспадарча-політычныя мерапрыемствы партыі.

Шыльда для заціску

19-га студзеня гэтага году, у газэце „Чырвоная Зьмена“ № 15, была зьмешчана зьмешчана пад назвай: „Ці могуць яны быць юнкурамі?“. У гэтай зьмешчана даводзілася, што юнкоры Піскун і Лявіцкі—вучні 7-й клясы Дукорскай ШКМ—ільнязатойкі.

У гэтай зьмешчана, пастаўленай на абгаварэньне чытачоў, прыводзіўся рад некасамольскіх, ня юнкураўскіх учынкаў Піскуна і Лявіцкага. У адказ на гэтую зьмешчаную рэдакцыя атрымала 76 водгукаў ды і сапраўды!

Ацэньваю юнкоры, людзі якія

вельмі багата пісалі, вырываючы сваім вострым пером недахопы і паказваючы дасягненьні ў працы, апынуліся на лаве падсудных перада судом усёй нашай грамадзкасьці.

Зьмешчаныя зьмешчаны: „Ці могуць яны быць юнкурамі“ разбудзіла дукорскую ціп. Стала раптам шумна. Нават занадта шумна. Сэкратар сельсавету, Шылоўскі, таксама як і выкладчык грамадзнаўства, Чарноў, насіліся з газэтай і сьвяткавалі вялікую ўрачыстасьць:

— Нічога... Папаліся! Гэта толькі пачатак... Канец яшчэ будзе. А далей палзеі разгортваліся з кінамаграфічнай хуткасьцю.

Сьвяткавалі перамогу

Адразу-ж Лявіцкага выводзіць з гуртка рабселькору, які ён арганізаваў, здымаючы з грамадзкай працы ў школе, з працы ў насценна-газэце і стаўца на комсамольскай ячэйцы пытаньне аб выключэньні яго з комсамолу...

Ці ня праўда хутка? Куды падзеі тая цішыня, спакой і нярухомасьць, куды дзеўся мерны дабрабыт дукарчан?

Зьмешчаны на абгаварэньне ў газэце матэрыял паслужыў шыльдай закрываючыся якою, людзі розных колераў і думак пачалі зводзіць свае асабістыя разрахункі.

Гэта над напярэдня Чарноў Лявіцкі выключэцца з гуртка і здымаецца з грамадзкай працы. Гэта над яго напярэдня Лявіцкі быў прымушаны адмовіцца ад сваёй крытыкі і даць аб гэтым пісьмовую даведку, бо нельга „компраментаваць аўтарытэтных партыйцаў“.

Гэта па дырэктыве Апа райкому Малікіна яго выключэцца з комсамолу і дукорчанам тав. Сароку падабраць адпаведнае рашэньне матэрыял, гэта дукорчанам сэкратару партыйнай ячэйкі не дапускаюцца тэлефонныя перамовы юнкураў з



Дукор і опартуністы: „... кулак працуе дабраўдзяна“

Менскам, праводзіцца самы махровы заціск.

Юнкоры Лявіцкі і Піскун былі аднымі з тых многіх, хто бацьчы недахопы і жадае змагацца з імі, хто піша і піша вельмі многа. Ёхныя допісы вельмі часта зьмешчались, надзвычайна багата паслана на рэагаваньне.

Махнулі рукой

На зьмешчаныя допісы не рэагавалі. Як-жа маглі рэагаваньне, калі сэкратар ячэйкі комсамолу—Рэдзька-кажа:

— Каб даваць абвэржэньні (!?) трэба кожны дзень пісаць... Мы махнулі рукой і сказалі: пішы сабе... Звыш 200 допісаў, пасланых толькі рэдакцыі „Савецкай Беларусі“ на рэагаваньне, засталіся без адказу. Якое можа быць рэагаваньне калі член РКБ РСІ—Іваноў—кажа, што адказваць на ўсе допісы—лішняе пісаньне...

З усяго гэтага выплывае пытаньне:—дзе было і чым займалася рабіннае кіраўніцтва? Што яно ра-

біла і як кіравала рабселькоруўскім, юнкураўскім рухам?

Рабселькоруўскі рух узьнік стыхійна, без усякага кіраўніцтва і дапамогі, юнкоры арганізоўваліся ў гурткі, але гурткі беспартыйныя, бо партыйнага, альбо комсамольскага кіраўніцтва там ня было.

Калі ўзьнімаўся гэта пытаньне, РК КП(б)Б вылучыў камісію для абследаваньня становішча Дукорскай арганізацыі. Але РК з вывадамі камісіі не згаджаецца.

— „Бо як-жа так?—кажа сэкратар РК—тав. Стром.—Прагледжаны 200 допісаў і ня зьвераны з жыцьцём... Ды так можна палічыць іх усе правільнымі“.

РК дапусьціў яўнае прымірэнства да гэтага махровага заціску самакрыткі, доўгі час пакідаючы на працы сэкратара партыйнай ячэйкі, чалавека, асуджанага на 6 месяцаў прымусовай працы за тое, што ўскрываў адрасаваньне на расьсьледваньне лісты.

На сьходзе, дзе камісія РК паведамляла аб напярэднях выніках абследаваньня, выявілася, што „нашы Дукоры шырокі і раскопны, але парадку ў іх няма“.

Становішча Дукорскай арганізацыі натрабуе, каб былі зроблены адпаведныя політычныя і арганізацыйныя вынікі.

Іх павінна будзе ў бліжэйшы час зрабіць ЦК РСІ.

Клясавага твару ня было

Сумны вопыт Дукорскай практыкі зьяўляецца прыкладам ігнараваньня працы з беднятой, зьмешчаны ўсялякай клясавай барацьбы і значы большавіцкіх пазыцыяў.

Гэта справа паказала, што ў Дукорках ня відаць твару комсамольскай арганізацыі. Арганізаваны калгас імя Х зьведу ЛКСМБ амаль разваліўся. Нічога ўдзелу ў гаспадарча-політычным жыцьці комсамольскай арганізацыі ня прымаў. Частыя зьмены сэкратароў, зьмешчаны арганізацыйная праца давалі да таго, што ў арганізацыі ня было ніякага росту.

Юнкоры Піскун і Лявіцкі, ня меўшы, як і многія другія, сталага кіраўніцтва і дапамогі, засталіся тымі-ж юнкурамі, якімі яны былі некалькі год раней. Яны адсталі ад агульных тэмпаў росту, яны засталіся фотэграфамі і летанісцамі а ня творцамі і арганізатарамі большавіцкіх спраў.

Яны пісалі шмат і пісалі правільна. Але не паказвалі на практыцы, у жыцьці, як змагацца з недахопамі і перамагаць іх, як дабівацца найбольшых вынікаў.

Патрэбны аднаведныя вывады

Не ўсьвядоміўшы ролі і важнасьці юнкура як ударніка, яны мала працавалі ў комсамольскай арганізацыі, ня зьяўляліся жывым прыкладам ударнасьці. Карыстаючыся паасобнымі недахопамі юнкураў, заціскачы наступалі на самакрыткі. Дукорскі вопыт паказвае, што нам патрэбны ня толькі юнкор—актыўны карэспандэнт, але юнкор—актыўны барацьбіт, ударнік, ударнік па кожным вучастку працы, дзе-б ён ні знаходзіўся.

Дукорская справа сыгналізуе аб слабым кіраўніцтве юнкураўскім рухам, аб наляўнасьці політычных прываў у Сьмілавіцкай арганізацыі комсамолу.

ЦК ЛКСМБ павінен правесці агульнае дзейнасьці Сьмілавіцкай і ў прыватнасьці Дукорскай арганізацыі з тым, каб, вызваліўшыся ад носьбітаў правай практыкі, адарваць арганізацыю.

Л. Глэзэр

Соцыялізм—гэта плян

Жэплану БССР-10га

РАЗГОРТВАЮЧЫ ПЛЯНАВА-ОПЭРАЦЫЙНЫ РУХ—МАЦАВАЦЬ ОРГАНЫ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАГА ПЛЯНАВАНЬНЯ

Дэкада штурму вышніх плянаваньняў (3 пастановы Менгаркому ЛКСМБ)

10-годзьдзе Дзяржплану БССР павінна зьявіцца аглядам усёй сыстэмы плянавай работы, аглядам набліжэньня комсамольскай арганізацыі да задач плянаваньня.

У сувязі з гэтым, бюро гаркому паставіла:

У дзень сьвята 10-годзьдзя Дзяржплану абвясціць пачаткам дэкады агляду вытворчай работы ўсёй Менскай комсамольскай арганізацыі, накой яна павярнулася тварам да плянаваньня.

22 сакавіка правесці на прадпрыемствах мітынгі аб 10-годзьдзі дзяржплану, аб чыстцы плянавага апарату і задачах, якія сталі перад плянава-опэрацыйнымі групамі.

Дзень 10-годзьдзя Дзяржплану ператварыць у дзень паходу за зьдзяйсненьня новай хвалі арганізацыі плянава-опэрацыйных груп імя Х-адзідзя Дзяржплану.

Ухваліць мерапрыемствы, якія намечаны калектывам ЛКСМБ (дзяржплану ў галіне дапамогі і кіраўніцтва плянава-опэрацыйнымі групамі менскіх прадпрыемстваў).

У сувязі з чысткай Дзяржплану лічыць неабходным:

Поўнасьцю рэалізаваць рашэньні бюро Гаркому КП(б)Б і ЛКСМБ аб мобілізацыі 20 комсамольцаў у апарат Дзяржплану, прапанаваўшы грададзель у трох дзённы тэрмін скончыць гэтую работу.

Ухваліць мерапрыемствы калектываў ЛКСМБ друкарні імя Сталіна Дзяржплану па ўдзеле іх у чыстцы апарату. Лічыць мэтазгодным вынесці чыстку оргсектару Дзяржплану, якую праводзіць „лёгкае акадэмія“, на агульна-гарадзкі зьезд „ЛК“.

ЛК на пераломе

Ячэйка ЛКСМБ Дзяржплану, распачала ўзмоцненую падрыхтоўку да правядзеньня чысткі і парабудовы апарату ў сапраўдны штаб плянаваньня соцыялістычнага будаўніцтва.

Група „ЛК“ Дзяржплану, сумесна з групай „ЛБ“ свайго шафа—друкарні імя Сталіна стварыла ў кожным сектары баявыя пасты з комсамольцаў і беспартыйнай моладзі з тым, каб павялічыць праводзіць падрыхтоўчую работу камісіі па чыстцы і зборы адпаведнага матэрыялу.

Зараз вывучае работу оргсектару спецыяльная брыгада групы „ЛК“ з 10 таварышоў, складзеныя з моладзі друкарні імя Сталіна і лчэйкі Дзяржплану.

Пастаўлены перад групай „ЛК“ Дзяржплану задачы патрабуюць з максымальнай увагай і большавіцкай адданасьцю правесці правэрку і чыстку з тым, каб гэты вопыт нашырыць і ўжыць у радзе іншых устаноў.

А.

ДА НОВЫХ ПЕРАМОГ

10 год мінулі з дня нараджэньня Дзяржплану. 10 год слаўнай барацьбы за соцыялістычнае будаўніцтва, а перамогу камуністычных ідэй, ператворных у кшыццё пролетарыятам Савецкага Саюзу.

Дзяржплан быў утворан на ўмовах абвостранай клясавай барацьбы, на ўмовах, калі клясавая-варожыя элементы абназьяня ўвядзеньнем новай эканамічнай політыкі сьпадзяваліся на пераарэжэньня соцыялістычнай сыстэмы.

Дзяржплан быў заклікан плянаваць наша соцыялістычнае разьвіццё.

Вораг добра зразумёў выключнае кіраўнічае і арганізуючае значэньне плянавай сыстэмы. Ён пранік на ве камандныя вышні, і хацеў скарыстаць соцыялістычную плянавую сыстэму, каб павярнуць наша разьвіццё на капіталістычны шлях.

Аднак, уздым творчай энэргіі мільёнаў працоўных абярнуў усе прэжыя ідэі ў ідэю. Рука пролетарыята вырвала ганебную старонку з кнігі перамог на фронце плянавага соцыялістычнага будаўніцтва.

Зараз, калі ў прамысловасьці вырашана пытаньне „Хто-каго“, на карысьць сацыялізму, калі пытаньне „Хто-каго“ ў сельскай гаспадарцы ўжо ў значнай меры разьвязана роля плянаваньня нашага соцыялістычнага будаўніцтва набывае яшчэ большае значэньне.

Організацыя ініцыятывы і энэргію мільёнаў на ое, каб яшчэ больш паскорыць набачаныя тэмпы

нашага соцыялістычнага будаўніцтва—вось задача, якая стаіць сёньня перад плянавай сыстэмай.

Гэтая задача вырашаецца ў першую чаргу набліжэньнем плянавай сыстэмы да вытворчасьці, уключэньнем у сыстэму плянаваньня новай арміі плянавікаў—арміі заводзіх, болгасных, саўгасных, комсамольскіх плянава-опэрацыйных груп.

Высунуты т. Сталіным—лёзунг павярнуцца тварам да тэхнікі—для плянаваньня ў першую чаргу азначае: прыцягнуць лепшых вытворчых ударнікаў, якія ведаюць тэхніку свайго вытворчасьці і аб'яднаны ў плянава-опэрацыйныя групы, да работы па складаньню і правэрцы выкананьня пляну.

Дзяржплану яшчэ вельмі мала зрабіў для таго, каб наблізіць апарат плянаваньня да вытворчасьці. Дзяржплану яшчэ вельмі мала зрабіў для кіраўніцтва работай плянава-опэрацыйных груп. Дзень дзесяцігодзьдзя павінен стаць пераломным днём у кіраўніцтва плянава-опэрацыйнага руху.

Комсамольскі калектыв Дзяржплану павінен разгарнуць работу плянава-опэрацыйных груп на толькі ў Менску, але і па ўсёй БССР.

Трэба, каб самі вытворчыя калектывы ўдзялялі больш увагі работе плянава-опэрацыйных груп, каб яны наблізіліся да Дзяржплану ў сваёй рабоце.

Ажыццяпленьнем лёзунгу „ад варштата—да Дзяржплану, ад Дзяржплану—да варштата“, мы забясьпечым яшчэ больш высокія тэмпы соцабудаўніцтва.

